

gevel have opstillet nogle Forslag og deriblandt min ærede Sidemand (Bertelsen, Hjørring Amt 5te Valvkreds), hvem vi dog troede at have imødekommet tilstrækkeligt ved vore Forslag. Jeg maa dog endnu omtale vore Forslag under Nr. 7 og 8, der ogsaa gaa ud paa at imødekomme det ærede Medlems Indvendinger, med Hensyn til, hvem der skulde betale Kundgørelsen om Ophævelsen af „Kystsikringsforbud“ og borttage Mærkerne. Det er rettet til, at det skal være den, som har begæret Forbudet ophævet. Angaaende de Ændringsforslag, der ere stillede af de omtalte ærede Medlemmer, skal jeg opsætte at udtale mig, for saa vidt jeg maatte finde Anledning til at imødegaa dem, indtil de Herrer have haft Lejlighed til at begrunde dem. Jeg skal kun straks sige, at da de alle ere i Strid med Udvalgets Forslag, maa jeg paa Udvalgets Vegne tilraade at forkaste dem.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valvkreds): Det glæder mig at kunne begynde med at udtale, at jeg paaskønner, at det ærede Udvalg i flere Henseender har taget Hensyn til de Anker, der bleve fremsatte mod Lovforslaget ved anden Behandling. Men paa det væsentligste Punkt har Udvalget ikke imødekommet den derom rejste Anke. Det er ikke uden stor Betænkelighed, at jeg optager en Diskussion med Udvalget, da det ikke som sidst møder fredeligt, men med knyttet Haand. Naar jeg desuagtet vil give mig i Lag med at forsvare de af flere med mig stillede Ændringsforslag over for Udvalget, er det, fordi den knyttede Haand i Ændringsforslaget Nr. 3 tilligemed andre Bestemmelser i Lovforslaget er rettet mod Kystejerne. Jeg kan ikke stille mig paa et lignende Standpunkt, som det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) stillede sig paa ved anden Behandling, idet han udtalte, at han havde megen Betænkelighed ved og ikke uden megen Overvindelse var gaaet med til at indsætte i Lovforslagets § 1, at den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred uden videre skulde gaa ind under Forbudet, og at dette skulde fastslaaes i Loven, saa at Synsmændenes Skøn, om det var nødvendigt eller ikke, var udelukket, men dog gjorde det med den Begrundelse: Jeg skyder mig ind under Flertallet, som bærer Ansvaret derfor. Jeg kunde saa meget lettere skyde mig ind under Flertallets Ansvar, da jeg er Medlem af et Parti, der har Flertal i denne Sal. Men naar det her drejer

sig om Indskrænkning i Brugsretten af visse Ejendomme, og man agter at fravige det Princip, man hidtil har fulgt, nemlig ikke at gøre større Indgreb i den fri Benyttelse af sin Ejendomsret end nødvendigt for at naa det Formaal, man tilsigter, saa kan man ikke respektere dette, at man skal bøje sig for et Udvalg eller sit Parti, saa maa man søge sit Flertal, hvor man kan finde det, og det gør jeg i nærværende Tilfælde. Jeg haaber, at Flertallet i denne Sal vil staa paa det samme Standpunkt som jeg, og lykkes det ikke ved denne 3dje Behandling at faa Flertal, haaber jeg, at naar Sagen har været behandlet i Landstinget, vil Flertallet staa paa det samme Standpunkt, som jeg nu staar paa, eller i alt Fald paa et, der svarer dertil.

For at det kan blive klart for ærede Medlemmer, der muligvis ikke have sat sig særlig ind i dette Spørgsmaal, maa jeg først gøre opmærksom paa, hvad der forstaaes ved Forstrand og Strandbred. Ved Forstranden forstaaes Vandarealet mellem den daglige Vandstandslinie og Dybet. Det er ikke Stenfiskernes eller nogen privats Ejendom, men Samfundets eller Statens, hvad man nu vil kalde det. Til dette Areal har den private Ejendomsbesidder, hvis Ejendom grænser til Kysten, lige saa stor Ret som de saakaldte Stenfiskere og andre. Strandbredden er Arealet fra daglig Vandstand saa langt op i Land, som Højvande gaar, og det er ved forskellige Afgørelser og Tilkendegivelser utvivlsomt slaaet fast, at den er den private Mands Ejendom. Formaalet med denne Lov er jo at sikre Kysten, det blev stillet i Spidsen af alle ved 2den Behandling, og selv om det nu synes mig, at den ærede Ordfører har forladt det Standpunkt, saa appellerer jeg til den højtærede Minister og haaber, at han ikke vil forlade det. Men naar man vil have Kysten sikret, bør man ikke gaa videre i Indskrænkningen af Ejerens Raadighed over sin Ejendom end nødvendigt for Formaalet, og naar der her indføres en Bestemmelse om, at Forbud mod Optagelse af Sten osv. fra Forstranden omfatter ogsaa en tilsvarende Strækning af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred, gaar man videre, end Formaalet nødvendiggør. Der er flere Steder, hvor det ikke er nødvendigt, at hele Strandbredden tages ind under Forbudet. Den nuværende Lov af 23de Januar 1862 har jo ikke nogen Forskrift om, at noget som helst af Strandbredden skal gaa ind under Forbudet. Nu kan det siges, at det kan være rigtigt for Kystsikringens Skyld,